

വിശ്വാസിനി: വിജ്ഞാനകൃത്യകിയും പ്രബോധകയും

നവാൽ ബിൻത് അബ്ദില്ല

വിവർത്തനം: കബീർ എം. പറളി

വിജ്ഞാന കൃത്യകിയാണ് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിനി. തന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ഐശ്വര്യവും ഭയഭക്തികൾക്ക് ആധികൃത്യവും പകരുന്ന മതവിജ്ഞാനങ്ങളോട് പ്രത്യേകം ആഭിമുഖ്യമായിരിക്കും അവൾക്ക്. സത്യത്തിന്റേയും സന്ന്മാർഗത്തിന്റേയും പാതയിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന ഏതൊരറിവും അവൾ സ്വായത്തമാക്കും. അതിൽ അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചും മതനിയമങ്ങളെ കുറിച്ചുമുള്ള അറിവുണ്ടാകും. പ്രവാചകനെ കുറിച്ചും അവിടുത്തെ ജീവിതചര്യകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിജ്ഞാനമുണ്ടാകും. സച്ചരിതരായ സ്വഹാബി പുരുഷൻമാരെക്കുറിച്ചും വനിതകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിവരമുണ്ടാകും. അങ്ങനെ, നാളെ, സമുദായത്തിന്റെ നെടും തൂണുകളാവേണ്ട തന്റെ മക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിനൊത്ത അധ്യാപികയായിത്തീരും അവൾ.

അറിവാണു് ഒരു മുസ്ലിം വനിതയെ മാതൃകാ ഭാര്യയാക്കുന്നതും ലക്ഷണമൊത്ത മാതാവായാക്കുന്നതും കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള ഗൃഹനായികയാക്കുന്നതുമാകെ.

പത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസാകുമ്പോഴേക്കും പ്രവാചക പത്നി ആയിശ (റ) മതവിജ്ഞാന മേഖലയിലെ ജ്വലിക്കുന്ന താരമായി മാറിയിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ സ്വഹാബി അബൂഹൂറൈറ (റ)യെക്കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രവാചക തിരുമൊഴികളുടെ നിവേദകയാണ് ആയിശ (റ). അവരെപ്പറ്റി ഇമാം സുഹ്റീ പറഞ്ഞു: “സകല സ്ത്രീകളുടെ വിജ്ഞാനവും ആയിശ (റ)യുടെ വിജ്ഞാനവും തുല്യം ചെയ്താൽ, ആയിശയുടെ വിജ്ഞാനത്തിന് മാറ്റു കൂടും. ദിന്നന എത്ര പെണ്ണുങ്ങളാണ് അവരെ സന്ദർശിച്ച് അറിവു നേടിയിരുന്നതു്.”

പ്രവാചക പത്നിമാരൊക്കെ ആയിശ(റ)യെപ്പോലെത്തന്നെ വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലും കൈമാറുന്നതിലും തത്പരകളായിരുന്നു. ഇസ്ലാം സ്ത്രീസമൂഹത്തിന് ആദരണീയ പദവി നൽകിയ അന്നു മുതൽക്കേ ഗുണമൂർ വിജ്ഞാന ശേഖരണത്തിന് ശ്രദ്ധ കാട്ടുകയായിരുന്നു ആദ്യകാല വിശ്വാസിനികൾ. അവരിൽ ഖുർആൻ മുഴുവനായും ഭാഗികമായും മനഃപാഠമാക്കിയവരുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചക ഹദീസുകൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയവരുണ്ടായിരുന്നു. മറക്കു പിറകിലിരുന്ന് പുരുഷൻമാർക്കു പോലും അവരാ വിജ്ഞാനങ്ങൾ കൈമാറിയിരുന്നു.

പഠിക്കുക എന്നതിലുപരി പഠിച്ചവ സൃജിവിതത്തിൽ സാക്ഷാത്കരിക്കുക എന്നതിലായിരിക്കണം വിശ്വാസിനിയുടെ ശ്രദ്ധ. ലഭ്യമായ അറിവ് ജീവിതത്തിൽ ഉൾകൊള്ളുക, സത്യസന്ധമായി അവ അന്യർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുക, അറിവിന്റെ വഴിയിലേക്ക് ആളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക ഇതൊക്കെയാണ് അത്. അപ്പോൾ അവൾ ഒരേ സമയം പണ്ഡിതയും പ്രവർത്തകയും പ്രബോധകയുമായിത്തീരും.

സ്വഭർത്താവിന് അധ്യാപനം നടത്തിയിരുന്ന ഒരു മഹിളാ രത്നം ചരിത്രത്തിലുണ്ട്. സഹൂദ് ബ്ൻ മുസ്വയ്ബി(റ) പൂതി. പിതാവിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളിലൊരാളായിരുന്നു അവരുടെ ഭർത്താവ്. മിക്കപ്പോഴും വാപ്പാക്കു പകരം മകൾ തന്നെയാണ് ഭർത്താവിന് ക്ലാസെടുത്തു കൊടുക്കാറ്. അതെ, അവർ വിജ്ഞാന സമ്പന്നയായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പിതാവ് സഹൂദ് മകളോടു ചോദിച്ചു: “മകളേ, ഖുർആനിന്റെ തഫ്സീർ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയാ?”

“ഉവ്വ്, പക്ഷെ, ഒരു വാചകത്തിന്റെ ആശയം എനിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ലല്ലോ . . . ‘റബ്ബനാ ആതിനാ ഫിദ്ദുൻയാ ഹസനത്തൻ വഫിൽ ആഖിറത്തി ഹസനത്തൻ വഖിനാ അദാബന്നാർ’ എന്ന ആയത്തിലെ, പരലോകത്തിലെ ‘ഹസനത്ത’ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗമാണെന്നറിയാം. എന്നാൽ ഇഹലോകത്തിലെ ‘ഹസനത്ത’ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണു്?” മകൾ പറഞ്ഞു.

“സൽഗുണ സമ്പന്നയായ ഭാര്യയാണു മോളെ അതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

ഇമാം മാലിക് (റ)ന്റെ വിശ്രുത ഹദീസു ഗ്രന്ഥമാണ് ‘അൽ മുവത്ത്’. ഇടയ്ക്കിടെ അദ്ദേഹമത് തന്റെ ശിഷ്യരെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ വായനക്കിടയിൽ അക്ഷരപ്പിഴകളൊ വ്യാകരണത്തെറ്റുകളൊ വന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ മുറിക്കുള്ളിൽ നിന്നും വാതിലിൽ മുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. അതു കേട്ടാൽ ഇമാം മാലിക് ശിഷ്യനോട് വായിച്ച ഭാഗം ഒരിക്കൽ കൂടി വായിക്കാനാവശ്യപ്പെടും. തെറ്റ് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.

‘തുഹ്ഫത്തുൽ ഫുഖറാഅ്’ എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാണ് അലാവുദ്ദീനുത്തിർമിദി. പണ്ഡിതയും കർമ്മശാസ്ത്ര വിശാരദയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ ഫാത്മ. പിതാവിന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം അവർ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. അറിവിന്റെ നിറക്കൂടമായിരുന്ന അവരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പ്രമുഖരാജാക്കൻമാർ പോലും ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ, ‘പണ്ഡിത രാജ്’ എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അബൂബക്കർ അൽ കാസാനിക്കാണ് ആ ഭാഗ്യം കൈവന്നത്.

ആ കഥയിങ്ങനെ. തുഹ്ഫക്ക് ‘അൽബദായിഅ്’ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹമൊരു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥമെഴുതി. അത് ഗുരുവും തുഹ്ഫയുടെ കർത്താവുമായ അലാവുദ്ദീനുത്തിർമിദിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ അദ്ദേഹം തന്റെ മകളെ അബൂബക്കറിനു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. മകളുടെ വിവാഹമുഖ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥം തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ ‘തുഹ്ഫക്ക് വ്യാഖ്യാനമെഴുതി വരുന്നാവുക’ എന്നൊരു വർത്തമാനം തന്നെ അന്ന് ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്നു.

വിജ്ഞാന കൃത്യകികളായ കുറെ വിശ്വാസിനികളുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ ചിലതാണിത്. അറിവു സമ്പാദനത്തിൽ മാത്രമല്ല അവരുടെ ശ്രദ്ധയും യത്നവും. ദൈവമാർഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രബോധന രംഗത്തേയും അവയുണ്ട്. കുടുംബക്കാരെയും ഭർത്താവിനേയും മക്കളേയും അല്ലാഹുവിന്റെ സദ്യുപദേശത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക എന്ന ജോലി അറിവു നേടിയ സത്യവിശ്വാസിനി ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രാരംഭ കാലം മുതൽക്കേ പ്രബോധന മാർഗത്തിൽ ഒട്ടേറെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട് വിശ്വാസിനികൾ. അല്ലാഹുവിനെ അംഗീകരിക്കാൻ, അവനെ അനുസരിക്കാൻ, അവന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ അവരും ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടുമുള്ള പ്രതിബദ്ധതാണ് പ്രബോധന രംഗത്ത് സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തം സമർപ്പിക്കാൻ അവർക്ക് പ്രേരകമായിത്തീർന്നത്.

‘റൂമൈസ്’ എന്ന ഉമ്മു സുലൈമിന്റെ കഥ അത്ഭുതമാണ്. അവരുടെ ആദ്യ ഭർത്താവിനെ പുത്രൻ അനസ് (റ) ആ കഥ പറയുന്നു. “ഒരിക്കൽ എന്റെ ഉപ്പ മാലിക് ഉമ്മയോട് പറഞ്ഞു, ‘ഈ മനുഷ്യൻ (പ്രവാചകനെ ഉദ്ദേശിച്ച്) മദ്യപാനം ഹറാമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കള്ളുകുടിക്കാതെ ഇവിടെ ജീവിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. ഞാൻ നാടു വിടുകയാണ്’. ശേഷമദ്ദേഹം ശാമിലെത്തി. അവിടെ കുടിയും കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതവുമായി സ്വയം നശിച്ചു.”

“വിധവയായിത്തീർന്ന ഉമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള താത്പര്യത്തോടെ അബൂത്യൽഹ അവരെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു: “ഞാനൊരു മുസ്ലിമാണ്. താങ്കളെപ്പോലൊരാളെ നിരാശപ്പെടുത്തി അയക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നറിയാം. പക്ഷെ, നീയൊരു ബഹുദൈവാരധകനല്ലെ. അതിനാൽ നീയുമായി വിവാഹിതയാവാൻ എനിക്കു വിഷമമുണ്ട്.”

“അബൂത്യൽഹ പറഞ്ഞു: “സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും മറ്റ് റായി കൂടുതൽ കിട്ടാനുള്ള തന്ത്രമാണോ ഇത്?”

“തെറ്റ്. അവയിലൊന്നും എനിക്കു താത്പര്യമില്ല. നീ മുസ്ലിമാകുമെങ്കിൽ അതുമതി എന്നി ക്കു മഹറായി.” അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അബൂത്രിഹ്വൻ പ്രവാചക സന്നിധിയിൽ ചെന്ന് മുസ്ലിമായി. അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹവും നടന്നു.” ആ ദമ്പതികളുടെ ജീവിത്തിലുണ്ടായ ഒരു സംഭവം നേരത്തെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രമുഖ സുഹാബിയായ സാബിത് (റ) പറയുന്നു: “ ഉമ്മു സുലൈമിന്റെ മഹനിനേക്കാൾ മഹത്തായൊരു മഹൻ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടേയില്ല. അവർ ഇസ്ലാമിനെ മഹനായി സ്വീകരിച്ചു.”(1)

അതെ, അവർ യഥാർത്ഥ സത്യവിത്യാസിനിയായിരുന്നു. സന്ദർഭങ്ങളെ ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ മഹതി. അബൂത്രിഹ്വയുടെ ഇസ്ലാമാശ്ലേഷണത്തിലൂടെ റബ്ബിന്റെ പ്രതിഫലം നേടിയ ഭാഗ്യവതി.

പ്രവാചക തിരുമേനി (സ) പറഞ്ഞു: “നിന്നിലൂടെ അല്ലാഹു രൊളെ സന്മാർഗത്തിലാക്കുക എന്നത് വിലപിടിപ്പുള്ള ചുവന്ന കട്ടകങ്ങളേക്കാൾ ഉത്തമമായതാണ്.”(2)

ഉമർ (റ) ന്റെ കഥയറില്ലേ? ഊരിപ്പിടിച്ച വാളുമായി പ്രവാചക വധത്തിനു പോയ പോക്കിരിയായ ഉമർ. വഴിമധ്യേ കണ്ടുമുട്ടിയ തന്റെ സതീർത്ഥ്യൻ നൂഅ്മാൻ ബ്ൻ അബ്ദുല്ല, ഉമറിനോട് തിരക്കി: “എങ്ങോട്ടാണ് ഉമറേ, വാളുമായി ഇത്ര ദേഷ്യത്തിൽ?”

“ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ തലയെടുക്കാൻ പോകുന്നു.” ഉമർ

“മുഹമ്മദിനെ വധിച്ചാൽ ഹാശിം-സഹ്റ കൂടുംബങ്ങൾ നിന്നെ വെറുതെ വിടുമെന്നാണോ?” അയാൾ

“നീയും പഴയ മതം വിട്ട് വഴിപിഴച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലേ? നിന്റെ വാക്കുകൾ അതറിയിക്കുന്നുണ്ട് നൂഅ്മാൻ.” ഉമർ

“ഉമറേ, അതിനേക്കാൾ അത്ഭുതകരമായ വാർത്ത നിനക്കു കേൾക്കണോ? നിന്റെ ഓമനപ്പെങ്ങളും ഭർത്താവും ഇസ്ലാമാശ്ലേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.” അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഉമർ പിന്നെ നടന്നത് സഹോദരിയുടെ വീട്ടിലേക്കായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞത് സത്യമാണെങ്കിൽ അവരാവട്ടെ ഈ വാളിന്റെ ആദ്യത്തെ ഇര.

വീട്ടിൽ സഹോദരി ഫാത്മിക്കും ഭർത്താവിനും ഖബ്ബാബ് (റ) ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഉമറിന്റെ കാൽപെരുമാറ്റമറിഞ്ഞ ഖബ്ബാബ് (റ) ക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചെന്നപാടെ ഉമർ ചോദിച്ചു: “എന്താണ് ഞാനിവിടെ നിന്നും ഒരു പാരായണ ശബ്ദം കേട്ടത്?” (അവർ ഖുർആനിലെ ‘ത്വാഹ്’ അധ്യായം പഠിക്കുകയായിരുന്നു.)

“ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും ചില കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.” രണ്ടാളും ഒപ്പം പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടു. നേരാണോ?” കോപം കൊണ്ടു വിറക്കുകയായിരുന്നു ഉമറപ്പോൾ.

അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത് സഹോദരി ഭർത്താവായിരുന്നു. “ഉമറേ, നിന്റെതല്ലാത്ത മതത്തിലാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമിരിക്കുന്നത് എങ്കിൽ നിന്റെ അഭിപ്രായ . . .”

പറഞ്ഞു തീരും മുമ്പെ ഉമറദ്വേഹത്തെ അടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സഹോദരി ഫാത്മിമ തടുക്കാനാഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കും കിട്ടി അടി. അവരുടെ മുഖം മുറിഞ്ഞ് രക്തമൊഴുകി.

“ഉമറേ, സത്യം നിന്റെ മതത്തിലല്ല. തങ്ങൾ ‘ശഹാദത്ത്’ ഉച്ചരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കേട്ടോളൂ, ‘അശ്ഹദു അൻ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു വ അശ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദൻ റസൂലുല്ല’. നിനക്ക് തോന്നുന്നതൊക്കെ ചെയ്തേക്ക്.” ഫാത്മിമ ധീരമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞു.

ഉമറിന്റെ കോപം ഉരുകുകയായിരുന്നു. കുറച്ചു മുമ്പ് ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അലറുകയും വ്യാഘ്രത്തെപ്പോലെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഉമർ ആകെ മാറി.

“ക്ഷമിക്കണം ഫാത്രിമാ, ദേഷ്യത്താൽ എന്തൊക്കെയോ സംഭവിച്ചു പോയി. നിങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നത് എനിക്കൊന്നു തരുമൊ? ഞാനുമൊന്നു വായിച്ചോട്ടെ”

“ഇല്ല. ശുദ്ധിയുള്ളവർക്കേ ഇത് തൊടാവൂ. നീ ചെന്ന് കൂളിച്ചു ശുദ്ധിയായി വരൂ” ഫാത്രിമ പറഞ്ഞു

അദ്ദേഹം കൂളിച്ചു വന്നു. സഹോദരിയിൽ നിന്നും ഖുർആനിന്റെ ഏടുകൾ വാങ്ങി വായിച്ചു.

സൂറ: ത്യാഹയിലെ ആദ്യത്തെ കുറച്ചു സൂക്തങ്ങൾ. അദ്ദേഹം അത് വായിച്ചു:

- 1. ത്യാഹാ
- 2. നിനക്ക് നാം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച് തന്നത് നീ കഷ്ടപ്പെടാൻ വേണ്ടിയല്ല.
- 3. ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണത്.
- 4. ഭൂമിയും ഉന്നതമായ ആകാശങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്രെ അത്.
- 5. പരമകാര്യണികൻ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്നു.
- 6. അവന്നുള്ളതാകുന്നു ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും, അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും, മണ്ണിനടിയിലുള്ളതുമെല്ലാം.
- 7. നീ വാക്ക് ഉച്ചത്തിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ (അല്ലാഹു) രഹസ്യമായതും, അത്യന്തം നിഗൂഢമായതും അറിയും (എന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുക)
- 8. അല്ലാഹു- അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അവന്റെതാകുന്നു ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാമങ്ങൾ.
- 9. മൂസായുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നുകിട്ടിയോ?
- 10. അതായത് അദ്ദേഹം ഒരു തീ ക്കു സന്ദർഭം. അപ്പോൾ തന്റെ കുടുംബത്തോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ നിൽക്കൂ; ഞാൻ ഒരു തീ ക്കു ിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അതിൽ നിന്ന് കത്തിച്ചെടുത്തുകൊ്കു നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ തീയുടെ അടുത്ത് വല്ല വഴികാട്ടിയെയും ഞാൻ ക്കു ക്കാം.
- 11. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ (ഇപ്രകാരം) വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു ഹേ; മൂസാ.
- 12. തീർച്ചയായും ഞാനാണ് നിന്റെ രക്ഷിതാവ്. അതിനാൽ നീ നിന്റെ ചെരിപ്പുകൾ അഴിച്ച് വെക്കുക. നീ തുവാ എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്വരയിലാകുന്നു.
- 13. ഞാൻ നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നത് നീ ശ്രദ്ധിച്ച് കേട്ടുകൊള്ളുക.
- 14. തീർച്ചയായും ഞാനാകുന്നു അല്ലാഹു. ഞാനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അതിനാൽ എന്നെ നീ ആരാധിക്കുകയും, എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനായി നമസ്കാരം മുറുപോലെ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുക.”(3)

ഈ വിശുദ്ധ വചനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കി. പിന്നെ കാത്തു നിന്നില്ല. പ്രവാചക സമക്ഷം ചെന്ന് അദ്ദേഹം മുസ്ലിമായി. നബി തിരുമേനിയുടെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയുടെ സാക്ഷാത്കാരം കൂടിയായിരുന്നു ഉമറിന്റെ ഇസ്ലാം സ്വീകരണം. അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: “നാഥാ, രണ്ടിൽ ഒരു ഉമറിനെക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ നീ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ,” മറ്റൊരു ഉമർ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അബൂജൂഹ് ലായിരുന്നു.

ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായത് മറ്റൊന്ന് കൂടിയുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഇസ്ലാമേന്ദ്രമറിഞ്ഞ് കൊല്ലുന്ന പക്ഷയോടെ അലറിയെത്തിയ, ആക്രമിച്ച സഹോദരന്റെ മുന്നിൽ ‘ഞങ്ങൾ മുസ്ലിമായിരിക്കുന്നു’ എന്നു വിളിച്ചു പറയാൻ ധൈര്യം കാട്ടിയ ഫാത്രിമയുടെ ആദർശ ധീരത. ആ മഹതിയിലൂടെയാണ് പോക്കിരിയായ ഉമർ ഇസ്ലാമിന്റെ പോരാളിയായി മാറിയത്. ആദർശത്തിലുറച്ചു നിൽക്കാനും ആർജ്ജ്വവത്തോടെ അതു പ്രഖ്യാപിക്കാനും കൊതിക്കുന്ന ഏതൊരു വിശ്വാസിനിക്കും ഫാത്രിമയിൽ മാതൃകയുണ്ട്, തീർച്ച.

ഇബ്നു സുബൈർ (റ) വിശദീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഭവം കാണുക. പ്രവാചകനും വിശ്വാസികളും മക്ക ഇയിച്ചടക്കി. രക്തരഹിത വിജയമായിരുന്നു അത്. റസൂലിന്റെ ശത്രുതയില്ലാത്ത പെരുമാറ്റവും സ്നേഹമസൃണമായ വാക്കുകളും കണ്ട് എത്രയോ മുൾരിക്കുകൾ അന്ന് ഇസ്ലാമിലേക്കു വന്നു. കൂട്ടത്തിൽ അബൂജൂഹ് ലിന്റെ മകൻ ഇക്രിമയുടെ ഭാര്യ ഉമ്മു ഹകീമും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആദിമുതൽക്കേ പ്രവാചകനോട് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഇക്രിമ വധഭയത്താൽ മക്കയിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടി.

നബി (സ) യെ സമീപിച്ച് ഉമ്മു ഹക്കീം (റ) പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഭർത്താവ് ഇക്രിമ, താകളദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുമെന്ന ഭയത്താൽ യമനിലേക്ക് ഒളിച്ചോടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങേക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് അല്പം ദയവു കാണിച്ചു കൂടെ?”

“തീർച്ചയായും. ഇക്രിമക്ക് ഞാനഭയം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുക.” നബി (സ) പറഞ്ഞു.

അവർ ഭർത്താവിനെത്തേടി നടന്നു. തിഹാമഃ കടൽത്തീരത്തു വെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വെർ കണ്ടുമുട്ടി.

ഇതേ സമയം അവിടെ മറ്റൊരു സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മക്കയിൽ നിന്നോടിപ്പോയ ഇക്രിമ യമനിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി. യാത്രക്കു മുമ്പ് കപ്പിത്താൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “യാത്രികരെ, യാത്ര തുടങ്ങുകയാണ്. ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നു പറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിനോട് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചോളൂ.”

ഇത് ഇക്രിമയിൽ അത്ഭുതമുണ്ടാക്കി. ഈയൊരൊറ്റക്കാരണത്താലാണ് താൻ മക്ക വിട്ടുപോകുന്നതു തന്നെ. ഈ സമയത്ത് ‘അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല’ എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്ന് ചൊല്ലാമെങ്കിൽ പിന്നെ എനിക്ക് എന്തിന് മക്കയിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടണം? ഇക്രിമയുടെ മനസിൽ കടലിനേക്കാൾ ശക്തിയിൽ തിരയടിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇത്തരമൊരവസ്ഥയിലാണ് ഉമ്മു ഹക്കീം അദ്ദേഹത്തിനടുത്തെത്തുന്നത്. പ്രവാചകൻ ഇക്രിമക്ക് മാപ്പു നൽകിയതും അഭയം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുമൊക്കെ ഭർത്താവിനെ അവർ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടി മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചു. വഴിക്കു വെച്ച് ഇക്രിമ ഭാര്യയെ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറി: “ഇക്രിമ, നീയൊരു മുശ്റിക്കാണ്. ഞാനൊരു മുസ്ലിമും.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിന്നെ പ്രാപിക്കാൻ തടസം നിൽക്കുന്ന ഈ കാര്യം വല്ലാത്തതു തന്നെ.”

ഇക്രിമയുടെ തിരിച്ചു വരവ് വഹ്യിലൂടെ അറിഞ്ഞ പ്രവാചകൻ സ്വഹാബികളോട് പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അബൂ ഇഹ്ലാസിൻ പൂത്രൻ ഇക്രിമ ഇപ്പോഴിവിടെയെത്തും, ഒരു മുഹാജിറായി. മുസ്ലിമായി. നിങ്ങളദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെ ആക്ഷേപിക്കരുത്. മരിച്ചവരെ ചീത്തപറഞ്ഞാൽ അത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയാണ് വേദനിപ്പിക്കുക.”

അങ്ങനെ ഇക്രിമ പ്രവാചക സന്നിധിയിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും കൂടെയുണ്ട്. തിരുമേനി(സ്വ) ഇക്രിമയുടെ വരവിൽ ആർഹ്വദ തുറുവിലനായി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “മുഹമ്മദ്, ഇവൾ പറയുന്നു, താകളെനിക്ക് അഭയം നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന്. ശരിയാണോ?”

“തീർച്ചയായും, നീ സൂരക്ഷിതനാണ്.” നബി(സ്വ) പ്രതിവചിച്ചു.

“ഏതൊരു കാര്യത്തിലേക്കാണ് താകളെന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നത്?”

“ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന സത്യ വചനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ, നമസ്കാരം കൃത്യമായി നിർവഹിക്കാൻ, സകാത്തു നൽകാൻ....” തിരുമേനി(സ്വ) ഇസ്ലാമിക ഗുണങ്ങളോരോന്നും ഇക്രിമക്ക് വിശദീകരിച്ചു നൽകി.

“അല്ലാഹു സത്യം, താകൾ ക്ഷണിക്കുന്നത് സത്യത്തിലേക്കാണ്. ഏറ്റവും സുന്ദരമായ ആദർശത്തിലേക്ക്. ഈയൊരാദർശത്തിലേക്ക് നീ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കും മുമ്പു തന്നെ ഞങ്ങൾക്കിടയിലെ ഏറ്റവും നല്ല സത്യസന്ധനും പുണ്യവാളുമായിരുന്നു താകൾ. ഞാനിതാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല. മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു.” ഇക്രിമ ശോഭാഭംഗങ്ങൾ ചൊല്ലി മുസ്ലിമായി.

ഏതോ ഒരു രാജ്യത്ത് ചെന്ന് തീർത്തും കാഹിറായി മരിക്കുമായിരുന്ന സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ, വിശ്വസിക്കുന്ന ആദർശത്തിലേക്ക് - ഇസ്ലാമിലേക്ക് - കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന ധർമ്മ ബോധമുള്ള സത്യവിശ്വാസി. ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഭക്ത. സ്നേഹവതിയ ഭാര്യ. ഉമ്മുഹക്കീം, നി

ങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം സദാ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ. അവർ മുഖേനയാണ് ഇക്രിമ സ്വർഗ പാതയിലായത്. അത്ഭുതമില്ലെ നിങ്ങൾക്ക്? അവരെ അനുധാവനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമില്ലെ?

1. മുസ്നദ് അബീ ദാവൂദ്
2. മുത്തഫക്വൻ അലൈഹി.
3. അൽ ക്വസ്സൂൽ ഇസ്ലാമിയ ഫീ അഹ്ദിനുബുവ്വത്തി വൽ ഖുലഫാഇർറാഷിദിൻ, വാ. 1 പേ. 239